

Księga Daniela – numer czternaście

Daniel, rozdział drugi - podsumowanie i wnioski, część pierwsza

Jeff Pippenger

2023-12-09

„W Objawieniu wszystkie księgi Biblii spotykają się i znajdują swoje zakończenie. Tu znajduje się dopełnienie Księgi Daniela.” Dzieje Apostolskie, 585.

Prawda, którą Jan określa jako „Objawienie Jezusa Chrystusa”, a którą Lew z pokolenia Judy od lipca 2023 roku rozpoczyna dla swojego ludu, osiąga pełnię, gdy Księga Daniela zostaje zestawiona z Księgą Objawienia. Drugi rozdział Księgi Daniela reprezentuje drugie poselstwo anielskie w kontekście próby związanej z obrazem bestii w czasach ostatecznych. Wskazuje zarówno proces próby, jak i jej konkretny okres.

Okres i proces opisany w drugim rozdziale Księgi Daniela, reprezentowany przez siedemdziesiąt lat niewoli Daniela, był typem okresu próby protestantów w historii ruchu millerowskiego. Protestanci nie przeszli swojej próby i stali się córkami Rzymu. W sensie proroczym córka jest typem swojej matki, a Rzym jest bestią w prorocztwach. Ich porażka i późniejsze przekształcenie się w córki Rzymu typologicznie przedstawia próbę obrazu bestii w naszej obecnej historii, ponieważ stali się obrazem bestii. Nasz obecny proces próby jest więc przedstawiony przez siedemdziesiąt lat niewoli Daniela, a także przez historię poselstwa drugiego anioła podczas ruchu millerowskiego.

W historii drugiego poselstwa anielskiego, które rozpoczęło się 11 września 2001 roku, istnieje szczególnie okres oraz proces próby, symbolicznie przedstawiony jako sen Nabuchodonozora o obrazie bestii; gdyż królestwo w prorocztwie biblijnym jest również bestią. Nabuchodonozor i chaldejska elita religijna reprezentują tych, którzy nie zdają próby, a Daniel i trzej młodzieńcy reprezentują tych, którzy ją zdają. Może się wydawać inaczej, ale porażka Nabuchodonozora zostaje potwierdzona w trzecim rozdziale Księgi Daniela.

W procesie próby, który jest przedstawiony zarówno w pierwszym, jak i w drugim rozdziale Księgi Daniela, znajdują się określone prorocze kamienie milowe, które współgrają z prawdami, jakie niedawno zostały przedstawione w Księdze Objawienia. W rozdziale pierwszym „dziesięć dni” oznaczało okres próby, który sprawił, że Daniel, dzięki spożywaniu niebiańskiego pokarmu, okazał się zdrowszy i tęższy, podczas gdy inna grupa eunuchów odzwierciedlała wygląd tych, którzy żywili się królewską dietą. Król w ujęciu proroczym oznacza królestwo, a w ujęciu proroczym król lub królestwo to także bestia. Ci, których wygląd świadczył o skutkach spożywania królewskiej diety, odzwierciedlali obraz bestii.

W drugim rozdziale Księgi Daniela prorok Daniel modlił się, aby zrozumieć ukrytą „tajemnicę” snu o posągu Nabuchodonozora. Musiał wiedzieć, czym był ten sen, a także co oznaczał. Reprezentuje tych, którzy w czasach ostatecznych starają się zrozumieć tajemnice związane z odpieczeniem Objawienia Jezusa Chrystusa, ponieważ odpieczenie Objawienia Jezusa

Chrystusa jest ostatnią proroczą „tajemnicą”, która zostaje odpieczętowana, zanim zamknie się czas łaski. Wszyscy prorocy, włącznie z Danielem, wskazują na czasy ostateczne. Zabiegi Daniela o zrozumienie „tajemnicy” były kwestią życia lub śmierci, podobnie jak próba związana z obrazem bestii dla ludu Bożego w czasach ostatecznych.

Pan wyraźnie mi ukazał, że obraz bestii powstanie, zanim zamknie się czas łaski; gdyż ma on być wielką próbą dla ludu Bożego, przez którą zostanie rozstrzygnięty ich wieczny los.
Manuscript Releases, tom 15, 15.

Modlitwa Daniela w czasie, gdy szukał zrozumienia „tajemnicy”, stanowi konkretny punkt orientacyjny w historii ludu Bożego w dniach ostatecznych. Księga Daniela przedstawia dwóch świadków, którzy ustanawiają punkt orientacyjny „modlitwy” w dniach ostatecznych. Ten punkt orientacyjny jest umiejscowiony w okresie, który jest reprezentowany przez drugie poselstwo każdej linii reformy.

Proroczym kontekstem obu modlitw jest siedemdziesiąt lat niewoli, które jako symbol odnosi się do „siedmiu razy” z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej. W drugim rozdziale Księgi Daniela, w pierwszym wersecie, imię „Nabuchodonozor” jest powtórzone, a podwojenie słowa w Piśmie jest symbolem poselstwa drugiego anioła.

W pismach Siostry White znajduje się kilka odniesień, które wskazują na trzeci rozdział Księgi Daniela jako symbol ustawy niedzielnej. Pierwszy rozdział Księgi Daniela posiada wszelkie cechy pierwszego poselstwa anielskiego i jesteśmy pouczeni, że nie można mieć trzeciego poselstwa (trzeci rozdział Księgi Daniela) bez pierwszego i drugiego.

Próba obrazu bestii została określona przez Ellen White jako próba, którą musimy zdać, zanim zakończy się czas łaski i zanim zostaniemy zapieczętowani. Gdy w trzecim rozdziale Księgi Daniela zabrzmiała muzyka, czas łaski symbolicznie się zamknął, ponieważ rozdział trzeci przedstawia ustawę niedzielną. Muzyka Nabuchodonozora symbolizuje melodię, którą wówczas w zeteknicza z Tyru zaczyna śpiewać królom ziemi pod koniec symbolicznych siedemdziesięciu lat, przez które była zapomniana.

I stanie się w owym dniu, że Tyr będzie zapomniany na siedemdziesiąt lat, według dni jednego króla; a po upływie siedemdziesięciu lat Tyr zaśpiewa jak nierządnicą. Weź harfę, obejdz miasto, ty nierządniczo, któraś została zapomniana; pięknie graj, śpiewaj wiele pieśni, aby cię wspomniano. I stanie się po upływie siedemdziesięciu lat, że Pan nawiedzi Tyr, i on powróci do swego zarobku, i będzie uprawiał nierząd ze wszystkimi królestwami świata na całej ziemi.
Izajasza 23:15-17.

Siostra White określa trzy anielskie poselstwa jako trzy próby.

Wielu, którzy wyszli na spotkanie Oblubieńca pod wpływem poselstw pierwszego i drugiego anioła, odrzuciło trzecie, ostatnie poselstwo próby, które ma być przekazane światu, i podobne stanowisko zostanie zajęte, gdy rozlegnie się ostatnie wezwanie. Review and Herald, 31 października 1899.

Na podstawie kilku świadectw drugi rozdział Księgi Daniela jest poselstwem drugiego anioła. Historia umocnienia pierwszego anioła aż do sądu jest historią reprezentowaną przez siedemdziesiąt lat niewoli Daniela. Modlitwa Daniela w rozdziale drugim jest osadzona w ramach tych siedemdziesięciu lat, które są symbolem "siedmiu czasów".

Modlitwa z rozdziału dziewiątego zaczyna się bezpośrednim odwołaniem do siedemdziesięciu lat. Proroczy kontekst obu modlitw jest identyczny. Przedstawiają różne aspekty tej samej modlitwy, lecz obie są osadzone w identycznym kontekście „siedmiu czasów” i obie odpowiadają punktowi orientacyjnemu „modlitwa”, który znajduje się w historii stu czterdziestu czterech tysięcy z czasów ostatecznych.

Kiedy Daniel modli się w rozdziale dziewiątym, znajduje się w proroczym „okresie przejścia” od królestwa Babilonu do królestwa Medów i Persów. Ten punkt przejściowy jest także kamieniem milowym i pokrywa się z tym samym punktem przejścia w ruchu trzeciego anioła, gdy lud Boży umiera na ulicy jako „Laodycejczycy” i wychodzi z grobu jako „Filadelfijczycy”. Punkt przejścia dla ruchu pierwszego anioła pokrywa się zarówno z punktem przejścia u Daniela, jak i z punktem przejścia w ruchu trzeciego anioła, a wszystkie trzy są bezpośrednio powiązane z „siedmioma czasami” z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej. Przejście od Filadelfii do Laodycei w ruchu millerystów nastąpiło wraz z pojawieniem się „nowego światła” na temat „siedmiu czasów” w 1856 roku, a następnie całkowitym odrzuceniem „siedmiu czasów” w 1863 roku. Daniel w rozdziale dziewiątym, ruch pierwszego anioła w okresie ruchu millerystów oraz ruch trzeciego anioła w naszych czasach mają punkty przejścia, które pokrywają się ze sobą, i wszystkie trzy punkty przejścia są osadzone w kontekście „siedmiu czasów”.

W historii procesu próby Daniel reprezentuje posłańca, który otrzymuje światło i najpierw dzieli się nim ze swymi trzema towarzyszami, w ten sposób symbolizując proroczą rolę "Eliasa", który jest "głosem wołającego na pustyni".

„Tajemnica” z drugiego rozdziału Księgi Daniela wskazuje, że ósme królestwo prorocтва biblijnego jest „z siedmiu” królestw. Jako pierwsze przedstawienie królestw w proroctwie biblijnym, łączy się więc z ostatnim przedstawieniem królestw w proroctwie biblijnym, znajdującym się w siedemnastym rozdziale Apokalipsy. Ósme królestwo, będąc „z siedmiu” wcześniejszych królestw, dotyczy momentu przejścia, który ustanawia współczesny Babilon jako potrójny sojusz smoka, bestii i fałszywego proroka. Sen Nabuchodonozora o posągu ostatecznie identyfikuje ósme ziemskie królestwo historii prorockiej.

W proroctwie biblijnym królestwo jest bestią, zatem prawda zawarta w śnie Nabuchodonozora o obrazie jest pierwszą wzmianką o ostatecznej bestii, wskazanej również w siedemnastym rozdziale Apokalipsy. Dlatego sen Nabuchodonozora jest ostatecznie snem o obrazie ósmej i ostatniej bestii. To sen o „obrazie bestii”.

Samo w sobie jest to potwierdzeniem znaczenia rozpoznania momentu przejścia, który zachodzi w ruchu trzeciego anioła, ale „sekret” jest także kluczem, który łączy i ugruntowuje wiele z tego, na co poprzednie artykuły wskazywały w odniesieniu do historii po 18 lipca 2020 roku. W owych artykułach przedstawiono, że cztery kamienie milowe każdego z tych świętych ruchów reformy,

które są reprezentowane przez siedemdziesiąt lat niewoli Daniela, zawsze mają ten sam temat.

Te cztery kamienie milowe w czasach Chrystusa zostały osadzone w kontekście „śmierci i zmartwychwstania”. Pierwszym kamieniem milowym, który reprezentował wzmocnienie pierwszego poselstwa, był chrzest Chrystusa, symbol śmierci i zmartwychwstania. Drugim kamieniem milowym, który przedstawia pierwsze rozczarowanie w tej historii, była śmierć i zmartwychwstanie Łazarza. Trzecim kamieniem milowym był uroczysty wjazd do Jerozolimy, przedstawiający Okrzyk o północy. Chrystus zmierzał ku swojej śmierci i zmartwychwstaniu, a Łazarz, żywy przedstawiciel śmierci i zmartwychwstania, prowadził procesję. Łazarz potwierdza również, że podczas proklamacji Okrzyku o północy lud Boży jest „zapieczetowany”.

"Ten wieńczący cud, wskrzeszenie Łazarza, miał położyć pieczęć Boga na Jego dziele i na Jego twierdzeniu o boskości." Pragnienie wieków, 529.

Czwartym kamieniem milowym sądu był krzyż, który był także śmiercią i zmartwychwstaniem. Okres tych czterech kamieni milowych jest reprezentowany przez siedemdziesiąt lat niewoli Daniela.

W historii ruchu millerowskiego motywem przewodnim była „zasada dzień za rok”, a 11 sierpnia 1840 roku był potwierdzeniem tej zasady. Pierwsze rozczarowanie było wynikiem niewłaściwego zastosowania zasady dzień za rok. Wołanie o północy było udoskonaleniem zasady dzień za rok w powiązaniu z prorocstwem dwóch tysięcy trzystu lat oraz prorocstwem dwóch tysięcy pięciuset dwudziestu lat, a następnie rozpoczął się Sąd Śledczy, gdy te prorocтва według zasady dzień za rok wypełniły się 22 października 1844 roku. Motywem przewodnim wszystkich czterech kamieni milowych w historii ruchu millerowskiego była „zasada dzień za rok”. Okres tych czterech kamieni milowych jest przedstawiony przez Danielowe siedemdziesiąt lat niewoli.

Za czasów króla Dawida tematem była „arka Boża”. Kiedy Dawid został umocniony, wtedy postanowił sprowadzić arkę do miasta Dawida.

A Dawid coraz bardziej się umacniał, a Pan, Bóg Zastępów, był z nim. 2 Samuela 5:10.

Pierwsze rozczarowanie nastąpiło, gdy Uzza zgrzeszył, dotykając Arki Przymierza. Trzecim kamieniem milowym był moment, gdy Dawid zrozumiał, że Pan pobłogosławił dom Obed-Edoma Gittity, gdzie Arka była przechowywana od czasu buntu Uzzy. Wtedy Dawid poszedł i sprowadził Arkę na swój triumfalny wjazd do Jerozolimy (tylko po to, by jego żona okazała nieuzasadniony gniew i „rozczerowanie” z powodu wjazdu Dawida). Każdy z tych czterech kamieni milowych jest reprezentowany przez Arkę. Okres tych czterech kamieni milowych jest przedstawiony przez Danielowe siedemdziesiąt lat niewoli.

11 września 2001 roku islam „trzeciego biada” został uwolniony, a następnie powściągnięty. 18 lipca 2020 roku miała miejsce chybiona przepowiednia dotycząca roli islamu. Poselstwo, które ożywia martwe, suche kości, pochodzi od „czterech wiatrów”, które są symbolem islamu i reprezentują poselstwo wołania o północy. Narodowa ruina, która następuje po narodowym odstępstwie w postaci ustawy niedzielnej w Stanach Zjednoczonych, jest spowodowana przez islam „trzeciego biada”. Okres tych czterech kamieni milowych jest zobrazowany przez

siedemdziesiąt lat niewoli opisane przez Daniela.

Ruch pierwszego anioła reprezentuje ruch trzeciego anioła, a poselstwo wołania o północy w historii millerystów było korektą chybionej przepowiedni, która doprowadziła do pierwszego rozczarowania.

Rozczarowani zrozumieli z Pisma Świętego, że znajdowali się w czasie zwłoki i że muszą cierpliwie oczekiwać wypełnienia się widzenia. Te same dowody, które skłoniły ich do wykładania swego Pana w roku 1843, skłoniły ich do oczekiwania Go w roku 1844. *Early Writings*, 247.

Te same dowody dotyczące islamskiego ataku na Nashville są zarazem dowodami na atak na Nashville, który nastąpi w odpowiedzi na egzekwowanie święcenia niedzieli. Pisma Ducha Proroctwa nigdy nie zawodzą. Proroctwo o ataku na Nashville jest przedstawione w pismach Ducha Proroctwa. Przepowiednia dotycząca Nashville się wypełni, lecz proroctwo o ataku na Nashville będzie oparte na korekcie wcześniejszej, nieudanej przepowiedni, tak jak to było w historii millerystów. Wypełnia się przy czwartym kamieniu milowym, który jest kamieniem milowym przedstawiającym „sąd”.

Jezus zawsze ilustruje koniec początkiem, a pierwszym kamieniem milowym 11 września 2001 roku był atak ze strony islamu, więc podczas sądu związanego z prawem niedzielnym nastąpi islamski atak na Nashville. Bardzo możliwe, że obejmie także inne cele, ale poselstwo wołania o północy to poselstwo będące korektą poselstwa, które spowodowało pierwsze rozczarowanie. Pierwsze rozczarowanie było spowodowane grzechem zastosowania elementu czasu do przepowiedni, a nie słowami Ellen White.

Ważne jest, aby uznać, że cztery kamienie milowe, które rozpoczynają się od „umocnienia” pierwszego poselstwa (co u Daniela ma miejsce na początku symbolicznych siedemdziesięciu lat), są zawsze podporządkowane temu samemu tematowi. Jeśli przyjąłeś 11 września 2001 roku jako wypełnienie proroctwa, to proroczo „zjadłeś ukrytą księgę”. Bardzo niewielu ludzi rzeczywiście spożyło tę prawdę, ale byli tacy, którzy — jak Daniel — postanowili w swoich sercach nie kłaść się babilońską dietą. Są jednak i tacy, którzy deklarują, że wierzą, iż 11 września 2001 roku było wypełnieniem proroctwa, lecz twierdzą, że nie chodziło o islam, lecz o rodzinę Bushów, globalistów, jezuitów, CIA albo jakąś kombinację typowych wątków, które często wykorzystują współcześni zwolennicy teorii spiskowych. Jako Alfa i Omega, Jezus ukazuje koniec poprzez początek, więc jeśli mylimy się co do tego, co zostało proroczo przedstawione 11 września 2001 roku, niszczyliśmy naszą zdolność właściwego wykładania proroczego Słowa „prawdy”.

„Wzmocnienie” pierwszego przesłania w historii ruchu millerowskiego było islamem Drugiego Biada, a to wzmocnienie było typem wzmocnienia z 11 września 2001 roku, które zostało spowodowane przez islam Trzeciego Biada.

Islam przy pierwszym kamieniu milowym identyfikuje islam przy ostatnim kamieniu milowym. Ostatni kamień milowy przedstawia sąd, a Stany Zjednoczone są osądzone przy prawie niedzielnym. To drugie poselstwo Ezechiela w rozdziale trzydziestym siódmym, które ożywia

umarłych, a to poselstwo jest poselstwem trzeciego kamienia milowego, którym jest Wołanie o północy. Jest to poselstwo pieczętujące, ukazane w typie przez triumfalny wjazd Chrystusa, jadącego na „ośle”, symbolu islamu. Pieczętujące poselstwo Wołania o północy jest niesione przez islam.

Powiedzcie córce Syjonu: Oto twój król przychodzi do ciebie, łagodny, siedzący na oślicy i na ośleci, zrebęci oślicy. Mateusza 21:5.

Drugie prorocstwo Ezechiela pochodzi z „czterech wiatrów”, które są także symbolem islamu. Absolutnie niezbędne jest, aby mieć jasność co do tej prawdy, gdyż poselstwo, które jest Wołaniem o Północy, to poselstwo identyfikujące islam trzeciego Biada jako moc, która sprowadza sąd na Stany Zjednoczone w czasie prawa niedzielnego i powoduje narodową ruinę, która następuje po dekreście.

Siedem trąb Apokalipsy było Bożymi sądami nad narzucaniem święcenia niedzieli zarówno przez pogański, jak i przez papieski Rzym.

1. Pierwsze cztery Trąby zostały wymierzone przeciwko pogańskiemu Rzymowi po tym, jak Konstantyn wprowadził w życie pierwsze prawo niedzielne w roku 321.
2. Piąta i szósta trąba (które są także pierwszym i drugim spośród biad islamu) były sądami Bożymi przeciwko papieskiemu Rzymowi z powodu papieskiego prawa niedzielnego ustanowionego na soborze w Orleanie w roku 538.
3. Siódma trąba (która jest trzecim biada islamu) to sąd, który spadnie na Stany Zjednoczone, gdy w niedalekiej przyszłości wprowadzą przymus święcenia niedzieli.

Islam trzeciego Biada reprezentuje pierwszy kamień milowy, 11 września 2001 roku. Niespełniona przepowiednia ataku islamu na Nashville z 18 lipca 2020 roku stanowi pierwsze rozczarowanie, drugi kamień milowy. Poselstwo „czterech wiatrów” islamu, jak przedstawiono w drugim prorocstwie Ezechiela w rozdziale trzydziestym siódmym, reprezentuje Wołanie o północy, trzeci kamień milowy, a następnie czwarty kamień milowy — wypełnienie niespełnionej przepowiedni z 18 lipca 2020 roku przy prawie niedzielnym. To są cztery prorocze kamienie milowe, które występują w proroczej historii stu czterdziestu czterech tysięcy, jak to przedstawia siedemdziesiąt lat niewoli u Daniela.

Rozpoznanie przesłania okrzyku o północy jest podstawowym elementem "tajemnicy", która została objawiona Danielowi w typie, gdy modlił się o zrozumienie snu o posągu Nabuchodonozora. Jego modlitwa jest kamieniem milowym, który znajduje się na końcu trzech i pół dnia śmierci dwóch świadków z jedenastego rozdziału Apokalipsy. Modlitwa Daniela z Księgi Kapłańskiej 26, jak zapisano w rozdziale dziewiątym, miała miejsce w pierwszym roku panowania Dariusza. To umieszcza jego modlitwy w punktach zwrotnych.

Punktem zwrotnym w historii ruchu millerowskiego był rok 1856, kiedy, według Jamesa i Ellen White, ruch ten przeszedł z Filadelfii do Laodycei. W tym samym roku w artykułach Hiram Edsona w Review and Herald pojawiło się "nowe światło" na temat "siedmiu czasów", lecz w 1863 roku ("siedem czasów" później) "siedem czasów" zostało całkowicie odrzucone. Daniel modlił się

"modlitwą", która jest określana jako "remedium" na "rozproszenie" "siedmiu czasów", w momencie przejścia między pierwszym a drugim królestwem proroctwa biblijnego.

Trzy i pół to symbol tysiąca dwustu sześćdziesięciu lat, które z kolei są symbolem "siedmiu czasów". 18 lipca 2020 roku ruch laodycejski Future for America przejawiał bunt wobec Bożego nakazu, aby nigdy więcej nie wiązać poselstwa proroczego z czasem. Ruch został następnie "zabity" i "rozproszony" na ulicy z jedenastego rozdziału Objawienia, która przebiega przez Ezechielową dolinę martwych suchych kości. Pod koniec tego czasu "rozproszenia", który jest także "czasem zwłoki" z przypowieści o dziesięciu pannach, są teraz wywoływani z grobów przez "głos wołającego" z wnętrza "pustyni" "trzech i pół" dnia.

Tak jak milleryci ostatecznie rozpoznali, że znajdowali się w „czasie zwłoki” z Ewangelii według Mateusza, rozdział dwudziesty piąty, oraz Księgi Habakuka, rozdział drugi, tak też „dwaj martwi świadkowie” są zobowiązani rozpoznać, gdzie się znajdują, gdy rozlega się „głos wołającego na pustyni”. Muszą rozpoznać, że są „rozproszeni”. To rozpoznanie jest wezwaniem do „modlitwy”, lecz nie po prostu modlitwy — jest to wezwanie do modlitwy Daniela według Księgi Kapłańskiej, rozdział dwudziesty szósty. Bez tej konkretnej modlitwy nie ma przebudzenia. Przebudzenie wyznacza punkt przejścia z Laodycei do Filadelfii i wytwarza prorocze zjawisko ósmego, który jest z siedmiu, co potwierdza posąg Nabuchodonozora w Księdze Daniela, rozdział drugi.

Gdy ta modlitwa skruchy i wyznania zostanie dokonana, obietnica jest taka, że Bóg wówczas wspomni na swoje przymierze i zgromadzi swój rozproszony lud. Pierwsze proroctwo Ezechiela zebrało kości, a następnie jego proroctwo o „czterech wiatrach” przemieniło nowo narodzonych „Filadelfian” w potężną armię... potężną armię, która, zgodnie z jedenastym rozdziałem Księgi Objawienia, miała następnie zostać „uniesiona do nieba” z „obłokiem aniołów”. Wówczas są „chorągwią” Pana.

„Tajemnica” drugiego rozdziału Księgi Daniela, jak teraz objawia Lew z pokolenia Judy, potwierdza zjawisko „ósmego, który jest z siedmiu”... i każdy inny proroczy element drugiego rozdziału Księgi Daniela pozostaje w zgodzie z proroczą sekwencją dwóch świadków z jedenastego rozdziału Księgi Objawienia. Dwaj świadkowie z jedenastego rozdziału Księgi Objawienia zostają „wyniesieni jak sztandar” w tej samej „godzinie”, w której ma miejsce ustawa niedzielna, ponieważ zostają wyniesieni podczas „wielkiego trzęsienia ziemi” z jedenastego rozdziału Księgi Objawienia. „Wielkie trzęsienie ziemi” niszczy dziesiątą część miasta, a Stany Zjednoczone są głównym królem „dziesięciu królów”, tak jak była nim Francja, gdy „trzęsienie ziemi” Rewolucji Francuskiej zmiotło Francję w wypełnieniu jedenastego rozdziału Księgi Objawienia.

Doskonałe wypełnienie owego trzęsienia ziemi dokonuje się na bestii „z ziemi”, a ustawa niedzielna w królestwie bestii z ziemi wywołuje wstrząs. Doskonałym wypełnieniem „trzęsienia ziemi” z jedenastego rozdziału Apokalipsy jest ustawa niedzielna, gdy bestia „z ziemi” zostaje „wstrząśnięta”, a po narodowym odstępstwie następuje narodowa ruina. W tej godzinie dwaj świadkowie zostają „podniesieni jak chorągiew”. „Wstępują do nieba w obłokach”, tak jak Chrystus wstąpił do nieba po raz ostatni. Jego ostatnie słowa do uczniów, którzy są typem ludu

Bożego dni ostatecznych, mającego również zostać wyniesionym do nieba jako chorągiew, zostały zapisane w Dziejach Apostolskich.

I powiedział do nich: Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec w swojej władzy ustanowił. Lecz otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie, w całej Judei i w Samarii, aż po krańce ziemi. A gdy to powiedział, na ich oczach został uniesiony w górę, a obłok zabrał go im sprzed oczu. Dzieje Apostolskie 1:7-9.

Ci, którzy mają być „sztandarem”, muszą odwrócić się od stosowania „czasów i chwil”, jeśli mają otrzymać moc Ducha Świętego, aby wypełnić dzieło „sztandaru”.

„Tajemnica”, która została objawiona Danielowi w rozdziale drugim, to tajemnica Objawienia Jezusa Chrystusa, która zostaje odpieczętowana tuż przed zamknięciem czasu łaski. Ta „tajemnica” obejmuje „ukrytą historię” „Siedmiu Gromów”. Ta historia jest zbudowana na hebrajskim słowie, które powstało przez połączenie pierwszej, trzynastej i ostatniej litery alfabetu hebrajskiego. Gdy te litery zostaną połączone, tworzą hebrajskie słowo „prawda”. Jezus jest „prawdą”, a także Pierwszym i Ostatnim. Te trzy litery symbolizują strukturę każdego wielkiego ruchu reformacyjnego, ponieważ symbolizują pierwszego, drugiego i trzeciego anioła. Symbolizują trzystopniowy proces oczyszczenia, który Daniel w rozdziale dwunastym przedstawia jako „oczyszczeni, wybieleni i doświadczeni”. Ten trzystopniowy proces próby i oczyszczenia był przedstawiany od ponad dwóch dekad przez Future for America, lecz obecnie został zidentyfikowany jako reprezentujący „ukrytą historię” w obrębie świętych linii reformy. Ta „ukryta historia” stanowi doskonałe wypełnienie „Siedmiu Gromów”, które były zapieczętowane aż dotąd, tuż przed zamknięciem czasu łaski.

Od dawna rozumiano, że Siedem Gromów przedstawia „opis wydarzeń, które rozegrały się w ramach poselstw pierwszego i drugiego anioła”, a także że przedstawia „przyszłe wydarzenia, które miały zostać objawione w swoim porządku”. Obecnie, poprzez „objawienie prawdy”, zostało ujawnione, że ostatnie trzy kamienie milowe linii reformy są „ukrytą historią” Siedmiu Gromów. Te kamienie milowe zaczynają się od „pierwszego” rozczarowania i kończą na „ostatnim” rozczarowaniu. Środkowym kamieniem milowym jest „Wołanie o północy”. Pierwsze rozczarowanie wyznacza początek „czasu zwłoki”, który kończy się na Wołaniu o północy. Poselstwo Wołania o północy kończy się na „sądzie”, gdzie naznaczone jest ostatnie rozczarowanie.

Pierwszym rozczarowaniem w drugim rozdziale Księgi Daniela było to, że Daniel zdał sobie sprawę, iż został objęty „dekretem śmierci”. Następnie poprosił o „czas”, co wyznaczyło początek „czasu zwłoki”. To doprowadziło go do zrozumienia „tajemnicy”, czyli poselstwa „Okrzyku o północy”, które następnie zostało przedstawione Nabuchodonozorowi, aby mógł „osądzić” poselstwo Daniela.

"Osąd" Nabuchodonozora dotyczący snu i wykładni przedstawionej przez Daniela wyznacza trzeci z trzech drogowskazów, które reprezentują "ukrytą historię" Siedmiu Gromów. Ten osąd jest również omówiony w trzecim rozdziale Księgi Daniela, który przedstawia zasadę konsekwentnie

stosowaną w Księdze Daniela i Księdze Objawienia, mianowicie "powtórzenie i rozszerzenie".

Do rozdziału trzeciego odniesiemy się w następnym artykule, ale warto tutaj zauważyć, że osąd trzeciego kamienia milowego w rozdziale trzecim wskazuje na ostatnie rozczarowanie, którego typem było pierwsze rozczarowanie. „Ukryta historia” siedmiu gromów wyznacza trzy kamienie milowe, zaczynające się i kończące rozczarowaniem. W rozdziale drugim Księgi Daniela pierwsze rozczarowanie jest związane z „wyrokiem śmierci” wydanym przez Nabuchodonozora, a w rozdziale trzecim ostatnie rozczarowanie jest związane z kolejnym „wyrokiem śmierci” wydanym przez Nabuchodonozora.

"Ukryta historia" "dwóch świadków", którzy reprezentują ruch Future for America, symbolizuje rozczarowanie z 18 lipca 2020 roku. Wtedy rozpoczął się "czas zwłoki", przedstawiony jako "trzy i pół dnia" w jedenastym rozdziale Apokalipsy. Przebudzenie i zmartwychwstanie tych, którzy zostali "zabici na ulicach" przez bestię, która wyszła z "otchłani", są szczegółowo opisane w proroczym Słowie Bożym; lecz w prostym ujęciu, gdy dwaj świadkowie się budzą, rozumieją "tajemnicę" przedstawioną w drugim rozdziale Księgi Daniela.

Tą „tajemnicą” jest poselstwo wołania o północy, które następnie głoszą aż do trzeciego rozdziału Księgi Daniela, gdy wkrótce nadejdzie prawo niedzielne i nastąpi ostatnie rozczarowanie. Pierwszego rozczarowania doświadczyli ci, którzy są przedstawieni jako „Daniel”, 18 lipca 2020 r. Ostatniego rozczarowania doświadcza przywódca „dziesięciu królów”, czyli Stany Zjednoczone, gdy narodowa apostazja sprowadza narodową ruinę ze strony islamu.

Dokończymy streszczenie i wnioski dotyczące drugiego rozdziału Księgi Daniela w następnym artykule.

"Szatan wziął świat do niewoli. Wprowadził bałwochwalczy sabat, najwyraźniej nadając mu wielkie znaczenie. Odebrał Sabatowi Pana hołd świata chrześcijańskiego i przeniósł go na ten bałwochwalczy sabat. Świat oddaje pokłon tradycji, ludzkiemu przykazaniu. Jak Nabuchodonozor postawił swój złoty posąg na równinie Dura i w ten sposób się wywyższył, tak szatan wywyższa się w tym fałszywym sabacie, dla którego skradł barwy nieba." Review and Herald, 8 marca 1898 r.